

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po BIBLIJSKOM I TRAKTATNOM DRUŠTVU STRAŽARSKE KULA, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima. Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, Verbi Dei Minister (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, Sluga Božanske Riječi. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim. Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao Otkupninu [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11 15; 2. Pet. 1:5 11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvijetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5 9,10) Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegova „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20 22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo

uskrснуće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5 – 8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni. – Djela 3:19 23; Iza. 35

SVEZ. XXX 15. SRPANJ BR. 14

A.D. 1909 - A. M. 6037

Sadržaj

"Pozvat ću žito i umnožit ću ga”.....	584
„Moja ti je milost dovoljna”.....	585
Junaštvo (Pjesma).....	590
Iskrivljavanje Svetog Pisma.....	591
Stvari koje se više ne vide.....	594
Krv Saveza.....	594
Dvojna Značajka u Raheli.....	599
Ispravne i Neispravne Izjave.....	601
Kao Janes i Jambres.....	603
"Ne plaćite zbog mene," nego "Bdijte i molite"	605
Abrahamove Tri Žene.....	606

"POZVAT ĆU ŽITO I UMNOŽIT ĆU GA"

— [EZEKIEL 36](#).—

NAŠ je "dan Božje pripreme" za slavno obilje Milenija i njegove blagoslove. Svježi dokazi za to stižu nam svakodnevno. Električno svjetlo je zamijenilo loj; parobrod, dug 304 metara, naslijedio je kanu; željeznički vlak je naslijedio tovarnu mazgu i poštansku kočiju. Već živimo u novom svijetu, koji bi, u mnogim pogledima, bio raj da nije našeg palog stanja - naše mentalne, moralne i fizičke nesavršenosti - našeg umirućeg stanja. Ipak, životne potrebe zahtijevaju rad, muku, znoj lica; ali čini se da malo tko cijeni koliko je veliki blagoslov u ovoj činjenici. Bez nužde, dokonost bi uskoro još obilnije rađala porok i zločin.

Statistika nam govori da zalihe drva u svijetu ponestaju i da se već malo može ostaviti za gorivo. Kažu nam također da će opskrba ugljenom trajati još samo oko sto pedeset godina. Pitaju se hoće li se čovječanstvo uskoro smrznuti do smrti. Međutim, Božji narod, gledajući sa stajališta Božanskih obećanja, može imati punu sigurnost vjere da je Božansko predznanje osiguralo svaku hitnu situaciju. Već znamo da zrak koji udišemo sadrži upravo one elemente potrebne za odgovarajuću opskrbu toplinom, kad bismo samo naučili odvajati njegove sastavne dijelove. Znanost već dugo nastoji postići ovaj cilj. Vjera nam govori da će, kada Očevo pravo vrijeme dođe, problem biti riješen dovoljno jednostavno, opskrbom kisikom za gorivo i dušikom za obogaćivanje tla.

Slično tome, znanstvenici nam govore da Zemlja ne može ništa više od opskrbe hranom za svoj sadašnji broj stanovnika. Strahuju kakva će poljoprivreda biti potrebna da se svijet prehrani petsto godina kasnije. Kroz Riječ Božju oko vjere može vidjeti da se vrijeme ljudske produktivnosti bliži kraju, da će se ubrzo nakon inauguracije Milenija uvjeti postupno promijeniti - sve dok konačno ljudsko razmnožavanje ne prestane u potpunosti. Ipak, prema Svetom Pismu, svijet će se postupno ispuniti ljudima; kao što riječi našeg Gospodina objavljuju: "Svi koji su u svojim grobovima čut će glas Sina Čovječjega i izići će." „Svatko u svom redu“, kaže sv. Pavao.

Bit će obilje mjesta za svu ovu populaciju, ali odakle će dolaziti njihove zalihe hrane bio bi zapanjujući prijedlog za znanstvenike. Dijete Božje, čije je oko vjere već vidjelo nešto od Jehovine silne moći, može biti uvjereno da je onaj koji je sve ovo planirao osigurao potrebne mjere za uspješno izvršenje svake značajke.

U svjetlu Božje Riječi oko vjere ima pomoć i uočava da sadašnje palo stanje čovječanstva uključuje veliko rasipanje hrane, što će se ispraviti kako se rasa izdiže iz svoje nesavršenosti i temeljitije uči kako koristiti blagoslove koji su sada relativno potrošeni u ništa. Zatim opet oko vjere vidi u božanskom obećanju na početku ovog članka, i u drugim jamstvima Svetog Pisma, da će "zemlja dati svoj urod"—vidi božansku pripremu za potrebe čovječanstva. Već imamo dokaze kako se ovaj tekst Pisma može ispuniti. U nekoć sušnim pustinjama Sjedinjenih Država arteški bunari i kanali za navodnjavanje uzrokuju "da divljina cvjeta kao ruža i da se osamljena mjesta vesele." Sličan razvoj će se kasnije bez sumnje proširiti i na druge pustinjske zemlje. Nasuprot tome,

močvare se isušuju, a oko vjere može vidjeti kako će svijet na kraju biti stvoren, sve što je implicirano u Božjem obećanju o obnovljenom Raju; da će Jehova "učiniti mjesto svojih nogu [podnožje] slavnim."

ČUDESNA PŠENICA -ČUDESAN UZGOJ

Prije godinu dana skrenuli smo pozornost na čudesnu pšenicu koja je nastala u Virginiji, naizgled slučajno. Ne znamo u kojoj je mjeri drugdje posijana, niti jesu li postignuti kakvi prekrasni rezultati. Međutim, daje oku vjere sugestivnu pouku o tome kako je Bog mogao "Pozvati pšenicu -kukuruz i umnožiti je" više puta. Sada saznajemo za neke prekrasne pokuse koje je nedavno provela ruska vlada, a koji služe da pokažu da u tlu koje je duboko najmanje 0,5 metara nova metoda uzgoja pšenice obećava gotovo čudesne rezultate. Čak i ako se može postići samo jedna desetina traženih rezultata, prednost bi naizgled bila znatna. Čak i ako se metoda trenutačno smatra neizvedivom iz bilo kojeg razloga, sugestija oku vjere uvijek bi bila vrijedna jer pokazuje Božjem narodu nešto od skrivenih Božanskih moći, koje se čuvaju u rezervi za čovjekovo vrijeme potrebe.

SADITI PŠENICU UMJESTO DA JE SIJETE

"DOVOLJNA TI JE MOJA MILOST"

— [DJELA 19:23](#); 20:1 - 22. KOLOVOZA -

Ključni tekst:—"I reče mi, dosta ti je moja milost; jer se moja snaga u slabosti usavršuje."— [2. Kor. 12:9](#).

Nova metoda uzgoja pšenice, temeljena na ovim pokusima, je izrada jama ili rovova, 0,3 do 0,5 metara dubljih od razine površine i 1 metar širokih. Jedno zrno pšenice posađeno na dno svake jame ili na udaljenosti od 1m u rovovima je lagano prekriven s 5,2 cm zemlje. Svaka tri tjedna postupak prekrivanja se ponavlja svaki put oko 5,2 cm više, sve dok se ne stavi deset pokrivača. Žito daje tri izdanka s prvim pokrovom. Drugim prekrivanjem svaki od tih izdanaka "zakrči" i daje još tri izdanka, tako da konačnim prekrivanjem ukupno dobijemo 59.049 stabljika ili klasova.

Deset pokrivanja zahtijevat će oko trideset tjedana ili manje, ovisno o klimi. Rečeno je da ovaj način uzgoja ne zahtijeva zalijevanje, da zrak, koji ima slobodan pristup korijenu, osigurava vlagu i plinove potrebne za rast biljke. Teško je povjerovati u sve ovo - da bi jedno sjeme moglo proizvesti sedamdeset funti žita, a da u istom omjeru jedno jutro zemlje može proizvesti četrdeset pet tona žita. Zasiurno, kao što sugerira naš tekst, kada dođe Gospodinovo vrijeme, on će biti u stanju pozvati na umnožavanje žitarica za dobrobit svijeta čovječanstva, kojega je toliko volio da ga je otkupio i za koje će blagoslovi obnove uskoro biti dostupni.— [Djela 3:19-21](#).

Dvije godine i tri mjeseca sveti je Pavao aktivno sudjelovao u službi Istine u Efezu, Vratima ili Oku Male Azije. Bio je spreman krenuti i već je poslao vijest usputnim Crkvama koje je uspostavio, obavijestivši ih o svom putovanju i činjenici da je u Palestini nedavno zavladao glad i da kršćanima u Jeruzalemu namjerava odnijeti dar novca od svojih suvjernika u Evanđelju i su- članova Tijela Kristova u

poganskim zemljama. Međutim, Gospodinu je bilo drago dopustiti velikom Protivniku da potakne progon i pobunu protiv Istine, a posebno protiv Apostola, upravo uoči njegova odlaska. Kao što apostol izjavljuje: "Znamo da sve surađuje na dobro onima koji Boga ljube, pozvanima po njegovoj nakani;" dakle, možemo biti sigurni da je Bog vidio neko dobro koje bi se moglo postići dopuštanjem ove panike progona i da inače to ne bi dopustio.

"VJERA MOŽE ČVRSTO VJEROVATI U NJEGA, PA ŠTO BUDE"

Efez je bio jedan od najvećih gradova tog vremena. O tome se može suditi po činjenici da je na samom ulazu u luku stajalo jedno od "sedam svjetskih čuda," golemi kip "Dijane Efeške" — božanstva Efeza i doista Male Azije. U njezino su svetište dolazile tisuće ljudi, prema prilici, vjerujući da su od nje primili poseban blagoslov, koji je povoljno utjecao na prosperitet njihovih domova. Njezin blagoslov trebao je uvelike povećati stada i krda te rađanje djece. Za razliku od druge (djevice) Dijane, ova je predstavljena kao majka svega živog, a plodnost je njezin poseban blagoslov. Naravno, slava ovog velikog idola privukla je opću pozornost, a oni koji nisu mogli ići u Efez kako bi se poklonili svetištu ove slike, rado su kupovali od trgovaca određene amajlije ili amulete, koji su se sastojali od malih kopija njezina svetišta izrađenih u srebro. Posao izrade ovih svetišta rastao je kako su ljudi tog kraja naučili željeti njezin blagoslov i ponuditi joj štovanje. U Apostolovo vrijeme posao izrade ovih svetišta različitih veličina od srebra bio je ogroman, zapošljavajući stotine, možda tisuće.

Čovjek po imenu Demetrije bio je predstavnik ili glava srebrnarskog ceha ili sindikata. On je,

razbjesnivi se protiv propagande apostola i rane Crkve u Efezu, probudio svoje kolege zanatlije dirljivim govorom, u kojem je istaknuo veliki prosperitet njihova grada kroz ovaj idol, i kako su oni sami napredovali zahvaljujući izradi njezina svetišta. Zatim je naslikao crnu sliku kako će blagostanje uskoro umrijeti, kao rezultat propovijedanja ovog čovjeka Pavla. Skrenuo je pozornost na činjenicu da se ova nova religija, koja se protivila štovanju Dijane, nije širila samo u Efezu, već da je prevladala u cijeloj Maloj Aziji među ljudima od kojih se moglo očekivati da im naručuju svetišta. Uz prekrasnu lukavštinu, spojio je tu misao o dužnosti podržavanja njihove gradske religije s dužnošću da se također brine o njihovim novčanicima. Tko može smisliti jaču osnovu za raspravu s ljudima općenito? To što je uspio pobuditi predrasude i stvoriti nered, ne čudi nas. Cijeli je grad bio u nemiru na najsojetljivijim mjestima, religiji i svjetovnom blagostanju.

Protivnik je, bez sumnje, pomogao po tom pitanju, s rezultatom da su ljudi ubrzo bili u bjesnilu od očaja, kao da su strahoviti kolaps njihove religije i njihovog prosperiteta već bili pred njima. Pavlov dom bio je poznat; pa je onamo svjetina pohrlila, tražeći glavnog čimbenika u nadolazećim nevoljama. U providnosti Gospodnjoj sv. Pavao je bio odsutan. Akvila i Priscila, koji su čuvali dom, bili su tamo i, iako nisu uhićeni, očito su bile odani apostolu i stvari do posljednjeg stupnja. Tako je Apostol, naknadno pišući glede njih, primijetio da su ugrozili svoje vratove radi Istine. Kao radni ljudi i domaćice nisu bili zlostavljani; ali dva pomoćnika svetog Pavla pronađena u domu su odvedena od strane rulje. Požurili su ih u kazalište, ili mjesto javne zabave, čiji je kapacitet, kako nam je rečeno, bio

56 000 osoba, što ukazuje da je Efez morao biti golem grad. Sveti Pavao bi, doznajući za metež, hrabro ušao u sam vrh nevolje u obranu svojih prijatelja, a iznad svega u obranu svoga Učitelja i njegove poruke. No prevladali su mudriji savjeti i sveti Pavao je ostao podalje. Braća mu to nisu dopustjela, vjerujući da njegova prisutnost ne bi ništa postigla s ljudima u tako nerazumnom stanju uma, i sveti Pavao se složio s njima, jer nijedan drugi put ne bi bio mudar ni ispravan.

Gospodin, međutim, nije zanemario dvojicu uhićene braće, Gaja i Aristarha. U pomoć im je priskočio gradski činovnik koji je mudrim riječima rastjerao rulju. Ovaj službenik nije bio zainteresiran za Kristovo evanđelje i njegovu službu, ali ga je zanimalo vršenje njegove dužnosti gradskog službenika. Istaknuo je rulji da su postali pretjerano uzbuđeni; da su oni i svi znali veličinu Diane i da jedan Židov ili mnogi Židovi ne mogu povrijediti njezinu veliku slavu. A onda je zaključio, Vidjevši da se tim stvarima ne može proturječiti, trebali biste biti tihi i ne činiti ništa nepromišljeno, jer ste ovamo doveli ove ljude, koji nisu ni pljačkaši hramova ni hulitelji naše božice. Ako, dakle, Demetrije ili njegov pratilac imaju nešto protiv ovih ljudi, sudovi su otvoreni. Neka se međusobno optužuju. Drugim riječima, gledajmo svoja posla i nemojmo dopustiti da se pretjerano uzbuđujemo zbog bilo koje stvari. Osim toga, istaknuo im je da, iako postoje zakoniti skupovi koji su im bili predviđeni, sadašnji je bio nezakonit, koji bi, ako bi se o tome obavijestila vlada u Rimu, mogao donijeti nepoštovanje gradu i možda uzrokovati da izgubi nešto mjera njegove eminencije. Ovim je raspustio skupštinu.

NAČELO I NEDOSTATAK NAČELA

Primijetite kontrast između glavnih aktera u izvješću ove lekcije i onih spomenutih u prethodnoj. U tom su slučaju mnogi ljudi, shvativši da su radili zajedno sa silama zla - demonima - donijeli svoje knjige magije, itd., i spalili ih, kao rezultat utjecaja Evanđeoske poruke na njihova srca. Oni ne samo da su zaustavili prakticiranje crne magije; oni ne samo da su odbili koristiti knjige magije; nego su ih odbili prodati drugima, da im ne bi naudili. Bili su voljni, sretni, pretrpjeti financijski gubitak i da ih njihovi susjedi smatraju glupima, radije nego da nanose štetu drugima, nakon što su došli do istinske spoznaje situacije. Naprotiv, glavni akteri ove lekcije bili su potaknuti na bijes i razuzdano ponašanje svojom ljubavlju prema novcu - njihovim strahom da ne pretrpe gubitak. Očito nije bilo njihovo poštovanje prema vjeri, već njihova ljubav prema prljavom dobitku ono što je potaknulo njihove postupke. Štoviše, religija ove božice bila je demoralizirajuća. Otuda vidimo jaču suprotnost između onih koji su podigli nered kako bi uvijekječili idolopoklonstvo i senzualnost i kako bi donijeli novac u vlastite kese i onih, naprotiv, koji su spremni žrtvovati svoje zemaljske interese radije nego učiniti štetu, i kako bi da mogu učiniti što više dobra. Zaista postoji moć, divna moć, u religiji Isusa, našeg Otkupitelja.

Valja napomenuti da Apostol i njegovi suradnici nisu bili krivi za optužbu za koju su bili optuženi - huljenje božice iz Efeza. Ovdje imamo važnu točku i vrijednu lekciju. Sveti Pavao je na drugom mjestu rekao: "Neka nitko od vas ne pati kao zlotvor ili koji se miješa u tuđe poslove." Nije bilo potrebno da apostol kaže jednu ružnu riječ u odnosu na božicu Dijanu. Njegov zadatak je bio propovijedati

dobru vijest velike radosti - a ne svađati se s lažnim bogovima ili njihovim štovanjem. Progon je dakle bio zbog dobrog činjenja. Ima tu lekcije i za nas. Nije potrebno da učinimo ili kažemo jednu ružnu riječ ili nešto prema našim prijateljima u Babilonu. Nije potrebno da govorimo osuđujuće protiv njihovih sistema ili doktrina. Imamo puno posla u iznošenju evanđeoske poruke. Naravno, Apostol nije propustio skrenuti pozornost na činjenicu da je Dijana samo djelo ljudskih ruku, a ne, kako se tvrdi, božanstvo. Stoga možemo dovoljno ispravno izložiti našim prijateljima da postoji samo jedna prava Crkva, koju je organizirao naš Gospodin, uspostavljena na Pedeseticu, i da su sve druge crkve, stoga, samo ljudski sistema. Ali nije naša prednost govoriti osuđujuće protiv ovih crkava, kao što saznajemo da su neki od dragih prijatelja skloni činiti. Zapovijed, "Nikoga ne govori zlo," može se ispravno primijeniti i na religijske sisteme. Osobito one koji temelj kršćanstva prepoznaju u otkupiteljskoj zasluzi Kristove smrti i koji favoriziraju i poučavaju moral, ako ništa više, trebali bismo zanemariti. U Božjoj providnosti doći će određeni čas, uvjerava nas Sveto Pismo, kada će sve što se može poljuljati biti uzdrmano i srušeno u velikom "vremenu nevolje." Protiv tog zlog dana upozoravamo ljude da se pokaju i razviju krotkost i pravednost; "može biti da će biti skriveni u dan gnjeva Gospodnjega." Nedvojbeno je Gospodin dopustio sektaštvo za neku mudru svrhu, kao što je dopustio vladama pogana da održe vlast do kraja vremena pogana. Ne ometajmo ispunjenje božanskih namjera. Budimo zadovoljni ispunjavanjem svoje misije pomaganja braći, izgrađujući ih u presvetoj vjeri i govoreći dobru vijest krotkima i onima koji pokazuju uho da čuju.

POUKA NAŠEG KLJUČNOG TEKSTA

Ovo je divan tekst. Riječi našeg Gospodina izražene u njemu odnose se, možemo biti sigurni, ne samo na svetog Pavla, nego na sve nas koji pripadamo jednom Tijelu i napajani njegovim jednim duhom. Nedvojbeno su mu iskustva svetog Pavla u vezi s njegovim trnom u tijelu dana i ispričana u Svetom Pismu uglavnom za dobrobit nas samih i svih koji su od njegovih dana do danas patili pod posebnim iskustvima, kušnjama, čija nužnost i vrijednost nisu bile jasno razaznate.

Kada je sveti Pavao, zaslijepjen velikim svjetlom koje je pratilo njegovo obraćenje, konačno primio Gospodinovo oprostjenje i obnovu vida u značajnoj mjeri, bez sumnje je strpljivo podnosio stalnu slabost svojih očiju, smatrajući to prikladnom kaznom za svoju nepravdu naravno kao protivnik Pomazanika i štetnik u odnosu na Tijelo Kristovo, a to je Crkva. Mjera njegovih nevolja koje su ostale pomogla je apostolu, bez sumnje, da vrlo jasno cijeni koliko je blizak odnos između Crkve i njezina Gospodina, kao članova jedne žrtve, kao što je objašnjeno u Gospodinovim Riječima, "Zašto me progoniš?"

Međutim, kako su prolazili tjedni, mjeseci i godine, a apostol je smatrao da je njegov nedostatak vida veliki teret, nedvojbeno se pitao zašto bi Gospodin dopustio da se bolest u bilo kojoj mjeri nastavi. Pa, je li znao da će mu božanska moć podariti savršen vid jednako lako kao i ne. Uistinu, stalno je imao dokaze u tom smjeru - Božju moć u liječenju bolesnih - tako da su rupčići i ubrusi koje je on blagoslovio slani izdaleka i izbliza, a sa sobom su nosili božanski blagoslov i iscjeljenje. Očito je apostol mislio da će nakon što je neko vrijeme patio u

ovoj nevolji ona biti uklonjena. Možda je čak pretpostavio da ga je Bog želio dovesti do točke da ponizno zatraži njegovo uklanjanje.

Sveti Pavao nam objašnjava da je tražio iscjeljenje - uklanjanje ove teške nevolje ili "trna". Kaže nam da je to učinio tri puta. Postoji jedna točka u vezi s tom stvari koju očito do tog vremena nije jasno razabrao, naime, da će iscjeljenje njegovih očiju biti toliki blagoslov obnove. Ali svetog Pavla, kao i druge od nas, Gospodin nije pozvao na obnovu, nego na *žrtvu*; kako je sam objasnio stvar drugima: "Molim vas, dakle, braćo, milosrdem Božjim, da svoja tijela prikazete kao žrtvu živu, svetu, Bogu ugodnu, što je vaša razumna služba." ([Rim. 12:1](#).) Znajući da Božji blagoslovi prolaze kroz njega na druge, pitao se da neki možda nisu bili za njega. Tek je trebao naučiti da su darovi koji su mu dodijeljeni bili za svjetovnjake, a ne za svece, koji su se posvetili žrtvovanju. Tek je trebao naučiti da bi, ako mu Gospodin dopusti da vrati svoje posvećenje u žrtvu, to značilo da će proporcionalno odustati od duhovnih blagoslova i naklonosti koje nam Bog daje kad žrtvujemo zemaljske stvari.

DVA NAČINA DA NAM POMOGNE

Ne bi bilo ispravno da je sveti Pavao bio ohrabren na krivi put, u skladu s njegovim molitvama za ozdravljenje. Stoga su te molitve odbijene. Istina, Gospodin je uslišio slične zahtjeve mnogih koji nisu znali ništa bolje nego tražiti takve usluge. Ali s velikim apostolom stvar je bila drugačija. Kao i njegov Gospodar, on je bio primjer stadi i stoga nije bilo primjereno ispuniti njegovu molbu. Međutim, ono što je Bog učinio nije samo dalo pouku svetom Pavlu, već i blagoslovljenu pouku nama, njegovoj braći, kroz cijelo Evandeosko doba.

Iako nije bilo prikladno ukloniti teret s Apostola kao odgovor na njegovu molitvu; dok je Bog vidio poseban način na koji bi ovaj trn u tijelu biti nešto posebno što mu je pomoglo u razvoju Duha Svetoga, ipak je njegova molitva mogla dobiti odgovor još učinkovitiji, još blagoslovljeniji, na drugačiji način. Umjesto da ukloni poteškoću, Gospodin je obećao više milosti, više snage, više izdržljivosti da se suoči s teškoćom, da je prevlada, da je nadoknadi. Ovo je stvarno bilo puno bolje za svetog Pavla u svakom pogledu nego da je njegova molitva bila uslišana. Ne znamo, a nije znao ni on, koliko je za očuvanje njegove poniznosti i korisnosti u službi bio potreban taj "trn u tijelu." Međutim, možemo pouzdano znati da je davanje *više milosti njemu* bio veći blagoslov; jer je milost Gospodnja korisna u svemu, u svim životnim interesima, dok bi uklanjanje trna bilo tek olakšanje u jednom redu. Nije ni čudo što je apostol, kad je shvatio situaciju, povikao: "Stoga ću se najradije hvaliti svojim slabostima, da Kristova snaga počiva na meni."— 2. Kor . [12:9](#).

Bilo je blagoslovljenih pouka za sve Gospodinove drage ljude kroz Evandeosko doba u ovim iskustvima svetog Pavla. Imamo razne trnove u tijelu, razne poteškoće, razne kušnje; neki od njih mentalne; neke fizičke; neke dobro razumiju drugi; drugi nepoznati osim nama samima. Kakva je utjeha bila za mnoge imati Gospodinovo jamstvo da sve kušnje i poteškoće koje on ne otklanja od nas dopušta u mudre svrhe pune ljubavi. Oni će, uvjerava nas, svi zajedno raditi za naše dobro. O njima on izjavljuje: "Moja ti je milost dovoljna; moja se snaga u slabosti usavršuje."

Uzimajući ovo, apostolovo gledište, dragi susluge križa, uzmimo sva naša iskustva u

dobroj vjeri, shvaćajući istinitost ovih riječi, da će naše slabosti, naše nesavršenosti, naše slabosti tako daleko od štete za nas, pod nadzorom Gospodinovim, omogućiti da svojom snagom dopuni što više naša voljna nastojanja.

JUNAŠTVO

Potrebna je velika snaga za treniranje

Za sadašnje služenje vašem naslijeđenom mozgu;

Podići težinu nebrojenih godina

Navika, metoda i ideja mrtvacu;

Zadržati to jednom rukom, a poduprijeti

drugom slabe korake nove odlučnosti!

Potrebna je velika snaga da svoj život dovedete u red

sa svojom prihvaćenom mišlju, i zadržite je ondje,

Odupirući se inerciji koja vuče natrag

S novih pokušaja na stazu stare navike.

Tako je lako odlutati natrag - potonuti -

Tako je teško živjeti u korak s onim što mislite!

Potrebna je velika snaga da živiš tamo gdje pripadaš

Kada drugi ljudi misle da nisi u pravu;

Ljudi koje volite i koji vole vas i čije

je odobravanje zadovoljstvo koje biste odabrali.

Podnijeti ovaj pritisak i uspjeti

u životu u svom uvjerenju - pa, potrebna je snaga -

Hrabrost također. Ali što znači hrabrost

osim snage da ti pomogne suočiti se s predviđenom boli;

Hrabrosti da poduzmete ovo doživotno naprezanje

da se suprotstavite mozgu svog djeda;

Opasan rizik hodati sam i slobodan,

Izvan lakih nekadašnjih staza;

I žestoka bol ranjavanja onih koje volimo

Kad ljubav susreće istinu, a istina mora jahati iznad.

Ali najveća hrabrost koju je čovjek ikada pokazao,

Usuđuje se osloboditi se i razmišljati sam.

Tamne su neosvijetljene komore čistog prostora

Gdje svjetlost sija natrag s lica bez refleksije.

Širok odsjaj našeg sunca, plavetnilo našeg neba,

dugujemo magli i prašini kroz koju pipaju;

I naša bogata mudrost koju toliko cijenimo,

Sjaji iz tisuća stvari koje ne znamo.

Ali za novo razmišljanje - potrebna je stroga hrabrost

Koja je Kolumba vodila preko ruba svijeta.

Razmišljati—to košta malo hrabrosti—i krenuti

—

Probajte—to traži svaku moć koju znate.

Potrebna je velika ljubav da probudi ljudsko srce

Da živi izvan drugih, i odvojeno;

Ljubav koja nije plitka, nije mala;

Nije za jednog ili dvoje, nego za sve.

Ljubav koja može raniti ljubav zbog svoje više potrebe;

Ljubav koja može ostaviti ljubav iako srce može krvariti;

Ljubav koja može izgubiti ljubav, obitelj i prijatelja,

Ali postojano živi, ljubeći do kraja.

Ljubav koja ne pita za odgovor, koja može živjeti

Pokrenuta jednom gorućom, besmrtnom silom – da daje!

Ljubav, snaga i hrabrost; hrabrost, snaga i ljubav -

od toga su izgrađeni heroji svih vremena.

—C. PS Gilman.

ISKRIVLJAVANJE SVETOG PISMA

"Neuki i nepostojani iskrivljuju... Sveto Pismo na vlastitu propast."— [2 Pet. 3:16](#).

JEDAN primjer nalazimo u stupcima časopisa, čiji nam je urednik nekoć bio ozbiljan suradnik u promociji Žetvene istine. Dok još uvijek pristaje na činjenicu da smo u žetvi trideset i pet godina i da će ona uskoro završiti, svojim čitateljima kaže da se ispričava Bogu što je gotovo osamnaest godina propovijedao ono za što sada vjeruje da je ozbiljno zabluda, naime, da Kristova Crkva ima udjela u patnjama svoga Otkupitelja, udjela s njim u njegovoj žrtvi kao udovi njegova Tijela, ispunjavajući ono što je iza Kristovih nevolja – pateći s njim da i oni mogu kraljevati s njim, postajući mrtvi s njim da bi također mogli živjeti s njim na duhovnoj ili nebeskoj razini.

Ovaj Urednik sada sve to naziva tamom, i očito misli da je upravo na kraju Žetve zapalio šibicu i upalio novu svjetiljku koja pokazuje da je put kojim je prije putovao bio pogrešan i da je svjetlo koje je prije obasjalo njegov put bilo od Protivnika. Još se nije odrekao svih prekrasnih Istina žetve, ali možemo razumno očekivati da će s ovim odbacivanjem temelja svih duhovnih nada ubrzo zaključiti da je sve što je vidio po izlasku iz Babilona bila obmana, i da će se potpuno vratiti u "vanjsku tamu" Babilona. "Ako svjetlo koje je u tebi postane tama, kolika je samo ta tama," rekao je naš Učitelj.

Čini se da je navedeni urednik, iz nama nepoznatog razloga, postao ogorčen na nas osobno. Otuđenost ili ogorčenost duha vjerojatno je dovela do želje da nam nađe zamjerku. A budući da je naša osobnost utonula u službu Istine, osobni antagonizam koji nije pronašao drugi put doveo je do napada na istine koje iznosimo. Ne znamo koliko je protivnik imao veze s izvrtanjem i krivotvorenjem presude. Ne znamo koliko bi drugi mogli biti odgovorni zbog pretjeranog ohrabriranja ili zlih

sugestija. Ali vjerujemo da Gospodin neće dopustiti bilo kakvom vanjskom utjecaju da odvoji od njega i njegove Istine bilo koga čija su mu srca odana.

Ovaj slučaj nije paralelan onom za koji je naš Gospodin rekao: "Ne zabranjujte mu: jer nema čovjeka koji bi učinio čudo u moje ime, koji bi me mogao olako pogrditi. Jer onaj tko nije protiv nas, s nama je." ([Marko 9:39,40](#) .) Ovo je slučaj izravnog protivljenja—izravan napad na Djelo žetve, kojem je on služio godinama—izravan napad na samu doktrinu koja je, uz Otkupninu, blizu temelju naših nada. Ovaj nekadašnji brat sada nastoji omesti Žetvu najbolje što može. Želio bi da ga Božji ljudi posvuda prate u vanjsku tamu pod varljivim povikom, "Svi smo bili zaslijepjeni i zavedeni 'Stražarskom kulom;' ali sada, Eureka! Srećom sam pronašao pravo svjetlo koje **je** Gospodin bio nestrpljiv da nam da ranije u Žetvi, ali nije uspio doći do nas sve do sada blizu kraja."

Ali, dragi čitatelji, ne trebamo se bojati bilo kakvog poremećaja u Gospodinovom djelu s te strane, ili s bilo koje druge strane. Ako je ova poruka Žetve i njezina služba od Boga, ne može se srušiti. Da nije od Boga, bilo bi nam drago da se svrgne, kako bismo mi i drugi mogli biti izbavljeni od pogreške. O, kako bi nas Protivnik želio uvjeriti da nas je naš sadašnji Gospodin poslužio otrovnom hranom i da trebamo odmah napustiti njegov stol i otići drugamo zadovoljiti svoju glad i žeđ za pravednošću i Istinom. Ovi i drugi naponi bit će uspješni samo u mjeri u kojoj će se izdvojiti oni koji nisu dostojni Istine. Ostali koji ostanu bit će jači nego ikada, zbog vrenja oko predmeta saveza, žrtava za grijeh, itd.

ČAŠA ZAJEDNIŠTVA

Prije dvadeset i devet godina objavljivali smo neke značajke Sadašnje istine u pogledu Drugog dolaska našeg Gospodina, vremena žetve, Milenijskog doba, vremena obnove; ali do tada smo bili u određenoj zbrci, tami, glede nebeskih i zemaljskih obećanja. Vidjeli smo da Crkva ima obećanje nebeske i duhovne prirode i slave. Također smo vidjeli da su obećanja svijetu bila naizgled zemaljske prirode, da će graditi kuće i nastanjivati ih, saditi vinograde i jesti njihove plodove, itd. Nismo u potpunosti razabrali zašto ova razlika između naravi i bili smo skloni pitati se zašto u Svetom Pismu ne možemo pronaći ništa što bi nagovijestilo da će na kraju Milenija svijetu biti dodijeljena nebeska priroda.

Otpribliže u to vrijeme, 1880., Gospodin nam je skrenuo pozornost na druge značajke svog plana koje mi prije nismo vidjeli i, koliko znamo, koji drugi nisu vidjeli od dana apostola. Shvatili smo da je ovo daljnje svjetlo bilo svjetlo žetve za sazrijevanje pšenice, a nipošto dokaz veće mudrosti ili sposobnosti u tumačenju Biblije s naše strane. Došlo je vrijeme, a s njim i rasplet. Učitelj koji nam je već služio izvukao je iz riznice "nove i stare stvari," glede Saveza i žrtvi Dana Pomirenja. Bili smo zapanjeni dužinom i širinom, visinom i dubinom Božanskog plana i iznijeli smo ih u pamfletu pod naslovom *Tabernakulske sjene boljih žrtava*.

Kroz te blagoslove Tabernakulskih Sjena Gospodin nam je pokazao kako i zašto je Crkva ovog Evanđeoskog doba pozvana na *nebesku* slavu, dok je Božanska namjera koja glede čovječanstva općenito obnova *ljudskog* savršenstva s vječnim životom za sve voljne i poslušne— biti dodijeljena vjernicima na kraju Milenijskog doba, kada će dostići ljudsko savršenstvo i kada će se "obnovljeni raj" proširiti na cijelu zemlju.

Tada smo po prvi put razumjeli značenje apostolovih riječi u pogledu "Skrivenog misterija", naime, tog bliskog, prsnog odnosa između Krista i njegovih vjernih sljedbenika, "više nego pobjednika". Tada smo razumjeli apostolove riječi: "Bog je dao Krista za Glavu Crkve, koja je njegovo Tijelo" i "Mi smo pojedinačno udovi Tijela Kristova." "Ovo je veliko otajstvo; ali ja govorim o Kristu i Crkvi." O, da, ovo je doista *skrivena* misterija - da je Crkva potpuno odvojena od svijeta i da joj je ponuđena velika nagrada slave, časti i besmrtnosti, Božanska priroda. Ali također smo vidjeli da je ova nagrada ponuđena pod određenim uvjetima žrtovanja - ne samo pod uvjetom vjere, iako je vjera temelj svih naših nada. Ovaj ponuđeni "uzvišeni poziv" je opravdanje od grijeha kao nagrada vjere, ali je dodatno pružio obećanje opravdanima da ako žele trpjeti s Kristom kao njegovi članovi, također trebaju biti proslavljeni zajedno s njim u njegovom nebeskom Kraljevstvu i biti s njim i sjediti na njegovom prijestolju i dijeliti njegovu slavu.

Sada smo počeli shvaćati zašto bi put tijekom ovog Evandeoskog doba trebao biti tako "uzak", tako težak, dok je Gospodin obećao da će put do vječnog života učiniti širokim, "povišenom cestom" tijekom Milenija. O da! sve je jasno s ovog stajališta, a apostolove riječi bile su nam pune značenja dok smo čitali: "Zaklinjem vas, dakle, braćo, milosrđem Božjim, prikažite svoja tijela kao žrtvu živu, svetu i Bogu ugodnu, što je vaša razumna služba." ([Rim. 12:1](#) .) Sada smo vidjeli dva koraka; prvo, opravdanje vjerom, i drugo, ulazak u ovu milost "uzvišenog poziva" začecem od Duha Svetoga. Kao što je izrazio sveti Pavao, "Dakle, opravdani vjerom, imamo mir s Bogom po Gospodinu našem Isusu

Kristu: po kojemu vjerom imamo pristup ovoj milosti u kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje," koja se treba objaviti u našem Gospodinu i u nama kao njegovim članovima u njegovom Kraljevstvu. Sada znamo zašto je sveti Pavao toliko želio ispuniti mjeru Kristovih nevolja i mi smo također bili potaknuti slijediti njegov primjer, ispunjavajući dio Kristovih nevolja, koje je ostavio za nas. Sada znamo što je sveti Pavao mislio kad je rekao: "Izidimo dakle k njemu izvan tabora noseći njegovu sramotu."— [Heb. 13:13](#) .

Iz ovog posljednjeg teksta smo uočili da se on odnosio na žrtve Dana pomirenja koje se spominju u kontekstu i u kojima kaže da su tijela onih zvijeri čija je krv izvršila okajanje grijeha spaljena izvan tabora. Tip pokazuje da je prva od ovih žrtava bila junac, a druga Gospodnji jarac ([Levit. 16](#)); da je svećenik najprije zaklao junca kojeg je sam priskrbio, a nakon toga ubio jarca kojeg je osigurala Skupština sinova Izraelovih. Dovoljno smo jasno vidjeli da je junac predstavljao žrtvu našega Gospodina i da je jedina druga žrtva spaljena izvan tabora bio jarac, pa je stoga apostol morao misliti na *nas*, Crkvu, članove Tijela Kristova.

To je temelj našeg predstavljanja Crkvi ovih dvadeset i devet godina. Smatramo to jedinim ključem za sve divne harmonije Božanske Riječi, budući da su sada u našem posjedu zahvaljujući Gospodinovoj naklonosti. Ne sumnjamo da bi naš veliki protivnik želio uzeti od nas ovaj dragocjeni ključ Božanskog plana, koji jedini objašnjava "misterij" ovog Evandeoskog doba, a to je Crkva i njezin poseban poziv - na pednosti žrtve sada i prednosti slave sa vremenom. Apostol nije pogriješio.

Ništa od zasluga ne pripada nama. Sada, i prvi i posljednji i cijelo vrijeme smo pokazivali da zasluga pripada našem dragom Otkupitelju, koji je, zbog "tijela pripravljenog" za njega za žrtvu smrti, mogao postati opravdanjem svih koji vjeruju u njega. Naše je opravdanje došlo vjerom u njegovu krv, i stoga bi svaka zasluga i sve zasluge bile njegove, ne samo zbog toga, već i zato što se naše začecje Duhom Svetim temeljilo na našem potpunom posvećenju da budemo mrtvi s njim.

STVARI KOJE SE VIŠE NE VIDE

To su stvari za koje nam urednik govori da ih više ne vidi – da su naše patnje kao članova Tijela Kristova dio *Njegovih patnji*. Sve ovo što sada tvrdi je greška. Tvrdi se da je greška da trebamo kraljevati s njim *jer s njim* trpimo . Jednog dana, ako nam on kaže, bit će nam drago znati bilo koji drugi razlog zašto patimo i s kim još patimo; *što* žrtvujemo i *za što* žrtvujemo i *koju* će korisnu svrhu naša žrtva ikada postići. Moguće je da bi neki mogli pronaći načine primjene ovih biblijskih stihova, ali sigurni smo da neće naći tumačenja koja bi zadovoljila naše umove osim onih koje smo već našli povezanima s "tajnom". Naši prijatelji u nominalnim crkvama su se stoljećima borili s ovim tekstom Svetog Pisma u nekoj vrsti nejasne zbunjenosti, ne znajući kako ih inteligentno primijeniti i ne razumijevanje "misterija," jer pravo vrijeme za njegovu otkrivanje nije došlo prije Žetve.

KRV SAVEZA

Ovaj bivši suradnik sada nas napada i optužuje da smo počinili grijeh do smrti, u vezi s ovom primjenom Svetog Pisma – jer mi tvrdimo da patimo s njim; da mi sudjelujemo u *njegovim patnjama* (Kristovim) a ne u nekim drugim

patnjama. Ako je ovo stajalište točno, bili smo pod drugom smrtnom osudom dvadeset i devet godina, a ovaj suradnik je pod njom osamnaest godina. Ipak, te su godine bile najblaženije u našem, a pretpostavljamo i u njegovom iskustvu. I ova je doktrina tijekom ovih godina bila "ključ" za "Božje otajstvo," koje je dovelo više kršćana do potpunog i dubokog posvećenja Gospodinu nego bilo što drugo što je ikada poznato od apostolovih dana.

Zasigurno postoji mnogo nedosljednosti povezanih sa pozicijom ovog Brata, kao i sa pozicijom svih drugih koji su ikada napustili svjetlo Sadašnje Istine. Na primjer, Sveto Pismo dovoljno jasno kaže da nitko tko ikada počini ovaj grijeh do smrti ne može biti obnovljen na pokajanje, budući da su ponovno razapeli Gospodina i javno ga posramili. ([Heb 6:6](#) .) Ako je, dakle, ovaj nauk o sudjelovanju Crkve s našim Otkupiteljem u njegovoj žrtvi kao njegovi "članovi" "smatranje krvi Saveza nesvetom stvari," kako bi ovaj Brat mogao tvrditi da , nakon osamnaest godina takve zablude i dostojnosti Druge smrti, sada je izbjegao takvu osudu i dobio poseban blagoslov od Boga i posebnu privilegiju da zapali novu baklju i pozove ovce Gospodnje u suprotnom smjeru?

Ali ispitajmo temelj ove ozbiljne optužbe u pogledu koje ovaj Urednik postaje rječit, govoreći: "Ne znamo nikakvo razmatranje na temelju kojeg bismo zauzeli njihov položaj. O, kad bismo imali deset tisuća trubljujućih jezika da upozorimo one koji prihvaćaju ovu najnoviju zabluda posljednjih dana. To je *ispit!* Tko će biti na strani Gospodnjoj?" Slažemo se da je to *test* i da će u potpunosti otkriti one koji su na strani Gospodnjoj; oni koji će dijeliti njegovu čašu, sudjelovati u njegovim patnjama - nitko drugi neće sudjelovati u njegovoj slavi.

Obratite pažnju na stihove za koje nas ovaj novi svjetlonoša uvjerava da osuđuju sve koji su vjerovali da su dijelili Kristove patnje kao uvjet pod kojim bi se mogli nadati da će dijeliti njegovu slavnu budućnost. Ona glasi: "Ako dobrovoljno griješimo nakon što smo primili spoznaju Istine, ne preostaje više žrtva za grijeh, nego stanovito strašno iščekivanje suda i vatreni gnjev koji će proždrijeti protivnike. Onaj koji je prezirao Mojsija "Zakon je umro bez milosti pod dva ili tri svjedoka; koliko će se jače kazne, pretpostavite, smatrati dostojnim onaj tko je gazio Sina Božjega i smatrao krv Saveza kojom je posvećen nesvetom stvari, i učinio je protivno Duhu milosti."— [Heb. 10:26-29](#).

Ovaj čudesni egzegeta užasnuto diže ruke i, pokazujući na ovo Pismo, a zatim na nas i tridesetak tisuća koji slično vjeruju, daje naslutiti da se izvukao iz stanja druge smrti i da je voljan pomoći svima nama ako ćemo ga slijediti i pretplatiti se na njegov časopis. Naprotiv, samo Pismo koje on citira govori da nema apsolutno nikakve nade za klasu opisanu u ovim stihovima, jer "nema više žrtve za njihove grijeh". Oni su potrošili svoj udio u zaslugama Kristove žrtve.

Apostol govori o iskrivljavanju ili izvrtanju Pisma i lako se može pretpostaviti da je potrebno pokušati dosta iskrivljavanja i izvrtanja ovog Pisma u nastojanju da služi u svrhe ovog urednika. On stavlja sav svoj naglasak na riječi: "Krv Saveza kojom je posvećen smatrao je nesvetom stvari." Kako bi poslužio svojoj svrsi, on je izokrenuo Pismo ovako: "Smatrao je krv Saveza kojom je posvećen, stvarju u kojoj nema nikakve vrijednosti." Pokušaj je dokazati da svi koji tvrde da imaju zajedništvo s Kristom u *njegovoj*

smrti ili, kako apostol kaže, "da su mrtvi s njim", "da su kršteni u *njegovu* smrt", tako sudjeluju u krvi Novoga saveza. , koju Isus pečati svojom vlastitom krvlju i u kojoj nas poziva da budemo sudionici i dijelimo — svi su oni krivi, prema ovoj optužnici, koja se temelji na ovom Pismu, što su "gazili Sina Božjega i brojili krv Savez kojim su bili posvećeni kao nesvetu stvar."

Ovaj ekspozitor je potpuno izgubio orijentaciju. Apostol nam govori da smo bili opravdani vjerom u Isusovu krv i on ovdje govori o onima koji su nakon opravdanja Isusovom krvlju otišli do posvećenja krvlju Saveza. Koja je razlika između opravdanja i posvećenja i između Isusove krvi koja opravdava i krvi Novoga saveza koja posvećuje?

Odgovaramo da postoji velika razlika - tako nam se skreće pozornost na dvije jasno odvojene transakcije. Nigdje u Svetom Pismu se ne kaže da smo opravdani Novim savezom ili bilo kojim Savezom; niti krvlju Novog saveza; niti krvlju bilo kojeg drugog Saveza. Opravdani smo vjerom – vjerom u Isusovu krv kao našeg Otkupitelja. Naše opravdanje dolazi čim prihvatimo veliku činjenicu da smo bili grešnici i da je Isus dao svoj život za naše otkupljenje i prihvatimo svoj udio u tom otkupljenju vjerom. Samo oni koji su tako opravdani vjerom u njegovu krv pozvani su postati njegovi učenici, njegovi sljedbenici, njegovi sužrtvovatelji i njegovi sunasljednici u slavi, kao članovi velikog Proroka, Svećenika, Kralja, Suca i Posrednika , koji će doći u moć s velikom slavom čim posljednji član njegova Tijela bude usavršen kroz sudjelovanje u Kristovim patnjama. Imajmo na umu činjenicu da su samo opravdani pozvani na ovaj "uzvišeni poziv," ovu veliku povlasticu sudjelovanja u Kristovom

Savezu, krvi Novog (Zakonskog) Saveza. Budući da je to istina, lako će se vidjeti da Apostol misli na ovu posvećenu klasu - "posvećenu krvlju Saveza".

Sjetite se da je naš Otkupitelj, "čovjek Krist Isus," položio svoj život da bi mogao zapečatiti Novi (Zakon) Savez s Izraelom i preko Izraela sa svijetom. On je posvetio svoj zemaljski život i položio ga u smrt s tim pogledom. Njegovu sramotu i smrt simbolično nazivamo *njegovom čašom iz koje je pio*. On nudi dio tijekom Evangeoskog doba opravdanim vjernicima, predlažući da će, ako piju čašu s njim, ako trpe s njim, prihvatiti takve kao "*članove Njegovo Tijelo*." Otac će ih začeti od Duha Svetoga i u određeno vrijeme oni će biti rođeni od mrtvih u "njegovom uskrsnuću," kao njegovo slavno Tijelo i sudionici s njim u djelu dijeljenja blagoslova Novog (Zakona) Saveza Izraelu i svijetu.

Svi koji prihvate njegov prijedlog ubrajaju se s njim kao glasnici Saveza ili sluge Saveza - oni čiji su životi predani, posvećeni, žrtvovani s ciljem uspostavljanja ovog Novog (Zakona) Saveza, po kojem će Krist, uključujući Crkvu, kao Sjeme Abrahamovo, blagosloviti Izrael i sve obitelji na zemlji. Apostol kaže: "Postali smo sposobni službenici Novog (Zakona) Saveza" - to jest, kvalificirani službenici tog Saveza. Dio naše službe vršimo u sadašnje vrijeme služeći našoj velikoj Glavi i su-članovima njegova Tijela, "izgrađujući jedni druge i izgrađujući jedni druge u presvetoj vjeri". (**Juda 20.**) Ali u širem smislu riječi sadašnjim smo iskustvima bili kvalificirani ili osposobljeni za sluge Novog (Zakona) Saveza, koje ćemo staviti u djelotvornu službu kada Novi (Zakon) Savez stupi na snagu i Milenijsko doba biti inaugurirano.

Vjerujemo da smo razjasnili činjenicu da je naše posvećenje, naše posvećivanje, naše prihvaćanje Gospodina, naše žrtvovanje s njim i naše konačno proslavljenje s njim, sve u vezi s velikim Djelom koje je poduzeo, naime, posredovanje Novog (Zakona) Saveza između Boga i čovječanstva općenito. Pozvani smo iz čovječanstva općenito, iz svijeta, upravo u te svrhe—da bismo mogli postati članovi ove "tajanstvene" klase, Posredničkog tijela. Stoga je naše *posvećenje* bilo u vezi s "krvlju Novog (Zakona) Saveza". Da nije bilo Novog saveza i našeg poziva da sudjelujemo u njegovom posredovanju s našim Otkupiteljem, ne bi bilo sadašnjeg Poziva na slavu i čast i besmrtnost i sunasljedstvo u Kraljevstvu. Stoga, kada Apostol govori o onima koji "smatraju krv Saveza običnom stvari", trebali bismo shvatiti da je mislio na to da neki koji napuštaju Gospodina, odriču se njegovih učenja, odriču se svog posvećenja, ne poštuju ovaj poseban poziv na sunasljedstvo. Apostol objašnjava da je to zato što nedovoljno cijene vrijednost ovog posvećenja, vrijednost ove "*krvi*", povlasticu sudjelovanja s Kristom u njegovoj žrtvi. Smatraju izjavu, biti mrtav s njim, običnom stvari. Gube iz vida njegovu pravu vrijednost. Gube iz vida ono što su stvarno preuzeli kada su izvršili posvetu u smrt. Gube iz vida što je značilo prikazati svoja tijela živim žrtvama. Promijenivši se prema Gospodinu, oni svoj savez smrti s njim više ne smatraju svetom *obvezom*, nego običnom stvari, *općom stvari*.

DOKAZATI S GRČKIM

Brat čiju nedosljednost argumenta kritiziramo govori nam da je njegova tvrdnja podržana grčkim tekstom - da je grčka riječ prevedena kao nesveta u **Heb. 10:29**, *koinos*, stvarno bi trebalo prevesti "*stvar koju dijeli broj*." On bi

ovo primijenio na *nas* i sve koji vide s nama; jer kažemo da Kristovu krv, Kristovu čašu, dijeli "malo stado" Kristovih učenika, koji postaju mrtvi s njim, pate s njim tijekom ovog Evanđeoskog doba. Naš odgovor je da Brat nije dovoljno duboko uronio u grčki. Grčka riječ koja bi odgovarala njegovoj svrsi je *koinonia*, koja označava *partnerstvo*, ili doslovno, *sudjelovanje*, kako je definirano u Strongovom Neskraćenom Rječniku. Isti rječnik definira *koinos* kao *uobičajeno*, *okaljano*, *nečisto*. Drugim riječima, dok je misao sudjelovanja u obje ove riječi, jedna ima nečistu misao povezana s njom, dok druga ima čistu i neokaljanu misao. Očito misao koju predstavljamo o sudjelovanju s Kristom u patnjama ovog sadašnjeg vremena i njegovoj slavi koja slijedi nije uobičajena ili nečista misao o *koinos*, već misao o partnerstvu i sudjelovanju druge grčke riječi, *koinonija*. Ovo je naš odgovor na optužbu i pogrešno tumačenje Svetog pisma koje je podržava.

Ali pogledajmo još malo u istom smjeru i vidimo što ćemo pronaći. Okrećemo se [1 Kor. 10:15-17](#) i poslušajte apostola koji govori: "Govorim kao mudrim ljudima; sudite što govorim. Čaša blagoslova koju blagoslivljamo nije li zajedništvo *krvi* Kristove? Kruh koji lomimo, nije li to *zajedništvo* Tijela Kristova? Jer jedan smo kruh i jedno Tijelo, iako smo mnogi; jer svi smo mi dionici tog jednog kruha." Ovaj odlomak je vrlo jednostavan i jasan kako stoji na Hrvatskom, ali kada ukažemo na grčku riječ dvaput prevedenu *zajedništvo*, u odnosu na krv i u odnosu na Tijelo Kristovo, odlomak postaje dvostruko snažan. Ova grčka riječ je *koinonia*, što označava *partnerstvo*, doslovno, *zajedničko sudjelovanje*.

Ovdje nam Apostol govori da svi *članovi* Tijela Kristova imaju *koinoniu*, sudjelovanje u krvi Kristovoj, jedne čaše, i u Tijelu Kristovu, jednom kruhu koji se sada lomi, da kroz djelovanje Novog (Zakon) Saveza zapečaćenog njegovom krvlju, Izrael i svijet se mogu hraniti kruhom života. Naravno, nitko se ne može uvjeriti protiv njegove volje, ali držimo da bi sav Gospodinov narod prosvijetljen pod njegovim Duhom trebao moći vidjeti da Apostol preporučuje, odobrava, podupire, ono što rečeni Urednik osuđuje i izvrtanjem grčkog, nastoji učiniti osnovom njegove vlastite osude Druge smrti i vaše i naše.

ZASLJEPLJEN SAMOVOLJOM

Godinama smo isticali da je iste noći u kojoj je naš Gospodin bio izdan uspostavio Spomen na vlastitu smrt, zamijenivši je za židovsku pashalnu večeru i stavljajući kruh i čašu, koji predstavljaju njegovo tijelo i krv, umjesto onoga pashalnog janjeta, govoreći: Ovo činite onoliko puta koliko to činite na moj spomen - ne na spomen janjeta, niti na prasliku, kao u Egiptu, već gledajući naprijed i prepoznajući antitip. Poželio je da ga shvate kao janje, a Crkvu kao prvorođenca spašenog tijekom noći ovog Evanđeoskog doba, i spremnu za polazak u jutro Milenijskog razdoblja, kojega simboliziraju Aron, veliki svećenik, njegovi sinovi, podsvećenici i Levijevo pleme, njihovi sluge - suradnici, s druge strane predstavljeni Mojsijem, velikim Zakonodavcem i Posrednikom. Kao što je zapisano, "Jer Mojsije je uistinu rekao ocima: Proroka će vam Gospodin Bog vaš podignuti od vaše braće, kao što sam ja; njega slušajte u svemu, što god vam rekne. I dogodit će se da će svaka duša koja ne posluša toga proroka biti istrijebljena iz naroda." - [Djela apostolska 3:22,23](#).

Bog je uskrisio Isusa da bude Glava ovog velikog antitipskog Posrednika. I tijekom ovog Evanđeoskog doba on podiže Crkvu prvorodenih kao *članove* svoga Tijela. Ubrzo će cjelina biti dovršena, a tada će, kao veliki Posrednik Novog (Zakona) Saveza, ovaj antitipski Posrednik zapečatiti taj Savez svojom krvlju, zaslugom svoje žrtve, koju sada prenosi kroz Crkvu, koja je njegovo Tijelo, dopuštajući nam da sudjelujemo u njegovim patnjama, da također možemo sudjelovati u njegovoj slavi.

Taj udio u Kristovim mukama simbolično je prikazan u njegovoj "čaši", nazvanoj krvlju Novog saveza, Novog zavjeta, Novog testamenta. Svojom smrću Gospodin se odrekao svojih *zemaljskih* prava da zapečati taj Novi savez i dopuštajući opravdanim vjernicima da mu se pridruže u njegovim patnjama, dopušta nam da kao članovi njegova Tijela sudjelujemo u ovom pečaćenju Novog (Zakona) Saveza.

Posljedično, kada je učenicima dao "čašu" nije mislio da oni shvate da ispijanje te čaše znači njihovo opravdanje. Već su bili opravdani. Već im je rekao: "Sada ste čisti po riječi koju sam vam rekao." "Vi niste od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta." Dodavši im "čašu" govoreći: Svi vi pijte iz nje, i, Pijte iz nje svi, mislio je, ja vam tako simbolično dajem privilegiju da sudjelujete u mojim patnjama, koje su simbolično predstavljene u ovoj čaši. Polazem svoj život da zapečatim taj Novi (Zakon) savez koji je Otac davno obećao i, ako želite biti članovi Duhovnog potomstva Abrahamova, sada je vaša prilika. Vi ste već opravdani vjerom. Moja smrt će vam to učiniti učinkovitima i bit ćete pošćropljeni od svake svijesti o zlu. Sve je to bilo priprema, i s namjerom da vam dam priliku da sudjelujete u mojoj čaši sramote, smrti, jada, žrtve. Ako trpiš sa mnom, ako piješ

iz moje čaše, sjedit ćeš sa mnom na mom prijestolju. Ako ne piješ iz moje čaše, nećeš sjediti sa mnom na mom prijestolju.

Svi Kristovi vjerni članovi koji razumno blaguju kruh, shvaćaju da to ne znači samo slomljeno tijelo našega Gospodina, nego i slomljeno tijelo njegove Crkve, kako objašnjava sv. Pavo. I slično je "čaša" bila i Kristova krv ili žrtva i naša ako prihvatimo na njegov poziv i sudjelujemo s njim. Što se tiče našeg argumenta u pogledu našeg dijeljenja čaše Gospodnje, ovaj je brat očito bio toliko nestrpljiv da je se riješi da je u toliko mnogo riječi izjavio da naš Gospodin nije pio *iz nje*. Pogledajmo je li Isus ispio jednu čašu koja predstavlja jednu vrstu patnje i dao svojim sljedbenicima drugu čašu koja predstavlja drugu vrstu patnje. Je li to istina? Što kaže Sveto Pismo? Posebno čitamo: "Gospodin Isus, one noći u kojoj je bio izdan, uze kruh, zahvali, razlomi ga i reče: Uzmite, jedite; ovo je tijelo moje koje se za vas lomi; ovo činite meni na spomen. Na isti je način uzeo čašu *kad je večerao*, govoreći: Ova čaša je Novi zavjet u mojoj krvi; "— [1 Kor. 11:23-25](#).

Zapisi u četiri evanđelja ostavljaju pitanje ispijanja čaše našeg Gospodina neodređenim, iako jasno govore da je on prvo pio, a zatim dao svojim učenicima. Ali apostol Pavao, kao i gore, čini stvar jasnom.

Nadalje, obratite pažnju na riječi našeg Gospodina dvojici učenika koji su tražili posebnu blizinu njemu na njegovom prijestolju u Kraljevstvu. Rekao je: "Možete li piti čašu *koju* ću ja piti? i krstiti se krštenjem kojim sam ja kršten?" Kad su potvrdili svoju spremnost, uvjerio ih je da će se pobrinuti da dobiju priliku i tako dobiju mjesto na prijestolju, iako im nije mogao reći koliko će njemu biti blizu, jer će to

biti uređeno od strane Oca. Imamo li ikakve sumnje o tome na koju je čašu mislio i na koje krštenje? Sigurno ne, jer je Učiteljjev pehar bio pehar patnje, sramote i smrti. Naša mora biti ista "čaša", njegova čaša, inače nećemo imati ni dijela ni udjela u slavi njegovog Kraljevstva.— [Marko 10:38-40](#).

DVOJNA ZNAČAJKA U RAHELI

U našem broju od 15. veljače, stranica 63, pitanja o savezima, 6-8, nismo se, čini se, izrazili tako da svi mogu razumjeti naše mišljenje; stoga sada dodajemo nekoliko riječi.

Sarin savez predstavlja Božansko obećanje u cijelosti kao Savez milosti ili vjere. Kao što sveti Pavao objašnjava u [Gal. 4:22-28](#) njezino dijete obećanja predstavljalo je Krista, Glavu i Tijelo, velikog antitipskog Proroka, Svećenika, Kralja, Suca i Posrednika između Boga i ljudi – svijeta čovječanstva općenito. Sara je imala samo jedno dijete i stoga ona nije mogla predstavljati Abrahamovo ili bilo koje drugo zemaljsko potomstvo. Ali Bog je Abrahamu obećao zemaljsko potomstvo, kao i nebesko. Njegovo je potomstvo trebalo biti "kao zvijezde na nebu i kao pijesak morski," objašnjava

apostol: "da obećanje bude sigurno za sve potomstvo, ne samo za ono što je od Zakona, nego i za ono koji je vjere Abrahamove." Abrahamovo potomstvo u skladu sa Zakonom bilo potpuno odsječeno i mora dobiti svoj blagoslov kroz duhovno sjeme – Krista, Glavu i Tijelo. Duhovno sjeme polaže u žrtvu sva zemaljska prava, ostavljajući ih u nasljedstvo ili dajući ih oporukom ili savezom prirodnom Izraelu—tako zapečaćujući za prirodni Izrael "Novi (Zakon) Savez." To je bilo kako bi prirodno sjeme moglo, tijekom Milenijskog doba, postati Abrahamovo sjeme - kao pijesak na morskoj obali. I u isti Savez kao članovi Izraela, može doći tko god želi od poganskih naroda. Tako apostol izjavljuje da će na kraju, prema Božjem obećanju, Abraham biti "Otac mnogih naroda." Sve njih će blagosloviti Krist, Posrednik Novog (Zakona) Saveza, pod kojim će im biti dopušteno da se vrate u sklad s Bogom i dobiju vječni život kroz poslušnost njegovom Zakonu. U skladu s ovime čitamo u istoj poslanici, [Rimljanima 11:27-31](#), da će tjelesni Izrael, pod tim Novim (Zakonom) Savezom, "zadobiti milosrđe kroz tvoje milosrđe" - milosrđe Kristovo, milosrđe duhovnog sjemena Abrahamova.— [Gal. 3:29](#).

Apostol nam daje razumjeti da su nakon što je Abrahamov savez potvrđen preko Izaka, njegova dva sina postala u određenoj mjeri predodžbeni likovi, Ezav, stariji, koji predstavlja prirodni Izrael, i Jakov, mlađi, koji predstavlja duhovni Izrael ovog Evandeoskog doba, kome je došao Abrahamski blagoslov. Slično je Jakovu u dogledno vrijeme potvrđen Abrahamov savez; i njegovo dvoje djece, od njegove žene Rahele, čini se da simboliziraju činjenicu da će postojati dvije klase duhovnih Izraelaca, koje će predstavljati Josip i njegov

mlađi brat Benjamin. Ne trebamo ponavljati razne dokaze da je Josip bio tip Krista, glave i tijela. Sjećamo se kako je bio omražen od svoje braće, rođen u zarobljeništvo, trpio razna zlostavljanja zbog pravednosti, ali je sve svoje kušnje podnosio vjerno. Sjećamo se kako je odveden iz zatvora da bude odmah do faraona na prijestolju, i ondje je postao djelatnik hrane koja je Egipćane i Izraelce održavala na životu kroz sedam godina gladi. Već smo primijetili kako se mnoge od ovih značajki lijepo uklapaju kao tipovi u antitip, koji će uskoro biti otkriven. Krist, i Glava i Tijelo, mora biti izveden iz velike tamnice smrti prije nego što se izvrši uzvišenje u Kraljevstvo i slava i čast i započne djelo hranjenja svijeta kruhom života. Josip, životvorac Egipta po tom kruhu života, neupitno je bio slika većeg Životvorca, Krista, Glave i Tijela.

Josip je imao samo jednog brata od iste majke, ali je imao desetero polubraće. Naša je misao da tih deset polubraće predstavljaju židovski narod, koji će vrlo brzo biti doveden pred uzvišenog Krista i dobiti udio u velikoj gozbi koja će im doći s njegova stola. Bit će zapamćeno da je Benjamin, Josipov rođeni brat, bio s ostalom deseticom kad je bila gozba, ali da je Josip poslao Benjaminu kao svoj dio pet puta više nego što je bilo koje od njegove braće primilo. Benjamin, prema našem razumijevanju, predstavlja "veliku gomilu," lude djevice, inače zvane djeveruše, pratilje Zaručnice, koje će je slijediti u prisutnost Kralja.— Psa [. 45:14,15](#).

Postoji još jedan razlog zašto Benjaminu smatramo prefigurom "velike gomile." To je ovo: njegovo ime, Benjamin, označava "sin moje boli." Rođen je u tuzi i mucu, baš kao što će "velika gomila" "izaći iz velike nevolje." Njegova je majka umrla dok ga je rađala, budući

da očekujemo da će duhovno obilježje Abrahamskog saveza u potpunosti nestati s promjenom onih koji će činiti "veliku gomilu." Naše je mišljenje da Drevni Dostojnici pripadaju ovoj istoj klasi i, kao što je već predloženo, da će dosegnuti duhovnu razinu u vrijeme nevolje na kraju Milenijskog doba.

Ne volimo davati bilo kakva objašnjenja tipova koji se izravno ili neizravno ne spominju u Novom zavjetu. Čini nam se da ovi tipovi nisu izravno, već neizravno implicirani u novozavjetnim učenjima o kojima smo već govorili. Oni koji ne mogu primiti ovo tumačenje potpuno su dobrodošli da za svoje imaju bilo koje bolje tumačenje, ili nikakvo, kako im odgovara. Doista, mogli bismo primijetiti da to vrijedi za sve što pišemo. Dakle, ako netko prestane biti s nama oči u oči, ima puno pravo na svoje mišljenje, bez potrebe da se s nama svađa. Ako pronađu novo i bolje svjetlo, naš osjećaj prema njima je, Bog vas blagoslovio. Drago nam je ako imate nešto što će vam više koristiti od ovoga što vam predstavljamo. Da mislimo da postoji nešto bolje, i mi bismo to htjeli. Ali, naprotiv, potpuno smo zadovoljni vodstvom i blagoslovima, prosvjetljenjima, duhovnom hranom i osvježenjem koje je naš sadašnji Gospodin raširio pred nama kao svojom obitelji. To je tako zadovoljavajuća porcija da nismo mogli ni zamisliti da tražimo nešto više ili drugačije. Dugo godina smo gladovali i žedali i tražili i konačno, kad smo našli zadovoljavajuću porciju, znali smo. To je zadovoljilo naše čežnje kao što ništa drugo nije moglo. Vrijeme koje imamo na pretek od jedenja takve hrane i njenog dijeljenja drugima možemo u potpunosti iskoristiti za zahvaljivanje Ocu svjetla, koji nas

je izveo iz tame u svoje čudesno svjetlo, čemu se silno radujemo.

ISPRAVNE I NEISPRAVNE IZJAVE

Pretplatnik ovog časopisa nam piše, pitajući se, Je li to točno? i citira nedavnu izjavu jednog od Putujuće braće sljedećim riječima:

"Mogu podržati stajališta brata Russella o Novom savezu, ali ne vidim da pojam 'Posrednik' ima ograničeno značenje koje mu on pridaje. Vjerojatno je mislio da je pojam primjenjiv samo na *onoga tko bi posredovao Savez*, dok grčka riječ zapravo znači jedan *u sredini*. Tako Young daje 'srednjeg čovjeka', a Strong 'posrednika'. Ovo sigurno opisuje Kristov položaj prema nama u opravdanju. ([Rim. 5:1,2](#); [Heb. 7:25](#).) Čak mi izgleda kao da je *Zagovornik* bio posrednik, ona koji ide između.

"Međutim, Krist ne posreduje u Savezu za svoju Crkvu. On posreduje u tome da njihovu žrtvu učini mogućom, baš kao što je židovski svećenik djelovao kao posrednik kad mu je žrtva donesena; stajao je između Boga i prinositelja u predstavljanju.

"Stvarno mislim da brat Russell ima tu misao na umu na ovaj način, iako ograničava značenje izraza. I ne mogu a da ne vjerujem da bi, kad bi mu se skrenula pozornost na široko značenje riječi *mesites*, *on pristao*."

Odgovaramo, Ne! takva izjava nije bila u redu! Bilo je pogrešno! Ostvarilo je pogrešan dojam! Jako smo iznenađeni da se bilo koji Putujući brat tako izražava. Takav izraz sigurno bi pobudio sumnju naših prijatelja, dok bi

protivnici Žetve bez sumnje to cijenili. Umjesto da se izjasni protiv prezentacija brata Russella o Posredniku i da bude siguran da će malo kasnije brat Russell uvidjeti njegov izraženi stav i sigurno se složiti s njim, Putujući brat je trebao shvatiti da ovo nije ni mudro ni istinito izlaganje. Što se nadao dobiti takvim izrazom, ne znamo.

Prema vlastitoj izjavi, trebao se mudrije i istinitije izraziti o sljedećem:

"U potpunosti se slažem s prezentacijom brata Russella u 'Stražarskoj Kuli' u pogledu Posrednika. On je tamo izjavio da je naša hrvatska riječ Posrednik dovoljno široka da pokrije rad koji je naš Otkupitelj izvršio za Crkvu; ali da biblijska *uporaba* riječi Posrednik ograničava na *posrednika Saveza*. Stoga, da bismo bili u skladu s biblijskom upotrebom, postupit ćemo mudro upotrijebiti riječ Posrednik u istom ograničenom smislu—samo u vezi sa Savezom. Za nas je mudro koristiti Biblijski izraz Zagovornik kada se govori o djelu našeg Gospodina za Crkvu. Vidi 'Stražarska Kula' 1. Travnja '09., stranica 106, stupac 2, odlomak 3."

Opet ponavljamo da bi nas upotreba riječi u Bibliji trebala voditi u našem korištenju iste. Kad bi se riječ *Posrednik* u Bibliji labavo koristila u odnosu na bilo koju i sve vrste službe između Boga i Crkve, onda bismo je i mi mogli tako koristiti. Ali čim otkrijemo da se ne koristi tako, trebali bismo odustati od takve upotrebe i koristiti je samo u skladu s biblijskom upotrebom. To je razlog zašto više ne koristimo riječ Posrednik u odnosu na različite i vrijedne službe našeg Gospodina za Crkvu, i ukazujemo na Njega kao što to čini Biblija - kao "*Posrednika novog (Zakona) Saveza*", ali kao našeg "*Zagovornika kod Oca*."

Taj Novi (Zakon) savez je za prirodni Izrael i ostatak svijeta, a ne za Crkvu ovog Evandeoskog doba, koja je Crkva Tijelo Kristovo, Tijelo velikog Kralja, Posrednika, Suca i Svećenika.

Samo jedan tekst koji sadrži riječ Posrednik može biti dvojbena, i to samo dok se ne sugerira pravo tumačenje. Tekst glasi: "Jedan je Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus, koji je sebe dao kao otkupninu za sve, za svjedočanstvo u svoje vrijeme." - 1 Tim . [2:5,6](#) .

Apostol ovdje ne govori o Crkvi, nego o svijetu. O Crkvi je Isus rekao: "Vi niste od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta." Apostol nam govori da je Isus posrednik između Boga i svijeta – ljudi. On sada ne *posreduje* , ali, kao Posrednik, sprema se nositi se sa svijetom umjesto Oca. On sada *vrši žrtvu pomirenja* — prihvaća dragovoljne žrtve vjernika i računa njihove patnje kao svoje, čak do smrti. Ubrzo, s ovim *svojim članovima*, dodanim, ovaj veliki Posrednik će prikazati krv koja će *zapečatiti* Novi (Zakonski) Savez. I tada će započeti blagoslov Izraela i svih naroda sa mogućnostima obnove. Upamtite kontekst. Apostol ne govori o Crkvi, nego o svijetu - "kraljevima i svima na vlasti".

Kada je naš Gospodin postao Posrednik Novog (Zakonskog) saveza ili posrednik u bilo kojem smislu? Ne kad se rodio kao betlehemsko dijete! Ne kad je kršten u Jordanu! nego kada se žrtvovao do kraja i bio podignut iz mrtvih da bude Knez i Spasitelj, kao Glava duhovnog sjemena Abrahamova. To cijelo Sjeme će biti Posrednik kada sve žrtve budu dovršene i cijela Crkva proslavljena.

Ali pogledajte opet! U Starom zavjetu ovaj "Glasnik Saveza" spominje se u [Malahiji 3:1](#) . A spominjanje Novog (Zakona) saveza u [Jeremiji 31:31](#) implicira posrednika za njega. Unatoč tome, svitak Božanske namjere još uvijek je bio zapečaćen i u Jehovinoj ruci, sve do vremena kada je Janje zaklano. Tek nakon što je ubijen, nije proglašeno, Dostojno je Janje koje je zaklano primiti slavu i čast, itd., i svitak. — [Otkr. 5:1-12](#) .

Objašnjenje je da je Bog proročanski pretekao da će naći nekoga dostojnog ove velike časti da bude Abrahamovo potomstvo i posrednik Novog (Zakona) Saveza. Međutim, našem je Gospodinu još uvijek bilo ostavljeno da pokaže svoju dostojnost da bude taj – taj Posrednik. Ni njegovo suđenje nije bila obična farsa! Bio je u agoniji u Getsemaniju da nije uspio učiniti svoj poziv i izbor sigurnim. Ne čitamo li: "Prinio je jak vapaj i suze onome koji ga je mogao spasiti iz smrti, i bio uslišan u onome čega se bojao"? ([Heb 5:7](#) .) I nije li isto s njegovim članovima – članovima Posrednika? Onaj koji je unaprijed upoznao Isusa, upoznao je i nas po Isusu. Nismo li u njemu "izabrani prije postanka svijeta"? Otuda i nama poticaj da svoj poziv i izbor učinimo sigurnima.

Crkva ne treba niti posrednika niti Savez za svoje *opravdanje*. Ona je opravdana *vjerom*, a ne djelima Zakona bilo pod Starim savezom zakona bilo pod Novim savezom (Zakona). Kao što je zapisano, "Abraham je bio opravdan vjerom"—a tako su bili i svi drevni dostojnici, za koje je zapisano: "Oni su imali ovo svjedočanstvo da su ugodili Bogu." Ovo svjedočanstvo o njihovom opravdanju dano je mnogo prije Isusova rođenja. I slično, prije nego što je Isus umro, svjedočio je: "Sam vas Otac ljubi." Ako nas Bog voli i mi volimo Boga,

kakva je potreba za posrednikom između *zaljubljenih*? Pogledajte kako smo bili opravdani.— [Rim. 4:22-24](#); [Gal. 3:14](#).

Doista, svjedočanstvo našeg Gospodina je da svi pozvani tijekom ovog Evandeoskog doba *prvo dolaze* k Ocu, a *zatim* k Sinu. Čitamo: "Nitko ne može doći k meni ako ga ne dovuče Otac koji me posla."

Razjasnimo stvar u našim srcima da je naš poziv da postanemo članovi Posrednika između Boga i svijeta – antitip Mojsija, posrednika Saveza zakona. Ovaj antitipski Mojsije bio je u procesu *podizanja* gotovo devetnaest stoljeća. ([Djela 3:22,23](#) .) Smrt našeg Otkupitelja je "jamstvo" za nas, njegove članove, i za Novi (Zakonski) savez.— [Heb. 7:22](#) .

Ako je naš dopisnik u komunikaciji s Putujućim bratom kojeg citira, vjerujemo da će mu skrenuti pozornost na ovaj, naš odgovor. Radije ne bismo pitali za njegovo ime.

KAO JANES I JAMBRES

"Kao što se Janes i Jambres suprotstaviše Mojsiju, tako se i ovi, ljudi pokvarena uma, u vjeri neprokušani, suprotstavljaju istini. Ali neće više napredovati jer bezumlje će ovih postati očito, kako se to i onima dogodilo. A ti si pošao za mnom u poučavanju, u ponašanju, u naumu, u vjeri, u strpljivosti, u ljubavi, u postojanosti; u progonstvima, u patnjama koje su me zadesile u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri. Kakva li sam progonstva podnio! I iz svih me izbavio Gospodin! A i svi koji hoće živjeti pobožno u

Kristu Isusu, bit će progonjeni. Zli pak ljudi i vračari napredovat će sve više u zlu – kao zavodnici i zavedeni. Ti, naprotiv, ostani u onome u čemu si poučen i čemu si vjeru dao, svjestan od koga si sve poučen."— [2. Tim. 3:8-14](#) .

Pitaju nas je li ovaj tekst primjenjiv na današnje vrijeme; i, ako je tako, kako ćemo razumjeti izraz, "ljudi pokvarenih umova"? Hoćemo li takve tražiti među moralnim otpadnicima?

Odgovaramo da bismo trebali razumjeti ovaj tekst kao primjenjiv u sadašnje vrijeme. Danas bismo trebali moći pronaći klase koji odgovaraju Janesu i Jambresu. Apostol jasno kaže uvodeći ove riječi: "Ovo također znajte da će u posljednje dane [vjeka] doći teška vremena." Nedvojbeno je apostol mislio da trebamo tražiti ispunjenje njegove izjave u "žetvi" ili na kraju Evandeoskog doba.

Ne smijemo očekivati od ovih zalutalih vođa u Crkvi da budu moralni gubavci, prokletnici. Zasigurno bi Sotona bio previše mudar da bi to upotrijebio kao svoje oruđe, znajući da može bolje ostvariti svoje namjere preko onih koji bi barem izvana bili moralni i religiozni. Primijetite da Apostol nije rekao odvratan što se tiče morala, nego *odvratan što se tiče vjere*. Ne kaže se ljudi pokvarenog morala, ali kaže ljudi pokvarenih umova - ljudi čiji su umovi postali izopačeni, promijenjeni, izmijenjeni, što se tiče Istine. Onaj tko ne vidi nikakvo ispunjenje ovog proročanstva i tko ipak vjeruje da živimo na kraju Evandeoskog doba, svakako bi ih trebao odmah početi tražiti i nastojati ih pronaći.

Ovaj odlomak, u skladu s mnogim drugim recima, jamči nam kušnje vjere koje možemo očekivati u ovo naše vrijeme. Sjetite se apostolovih riječi o vatri ovoga dana, koja će

iskušati svačije djelo, kakvog god da je – zlato, srebro, drago kamenje, drvo, sijeno, slama. Sjetite se izjave proroka Malahije da će u ovo vrijeme posebni Glasnik Novog saveza sjediti kao pročišćivač srebra. Sjetite se objašnjenja proroka Davida o našem vremenu sa njegovim strijelama, pošastima, kamenima spoticanja, itd., i izjavi da će tisuće pasti uz našu stranu.

Ne zaboravimo ni jasna jamstva našega Gospodina, da će čuvati svoje vlastite, svoje izabrane – one koji osiguravaju svoj poziv i izbor. Sjeti se izjave koja se odnosi na ovo izabrano Tijelo Kristovo da će tisuću pasti pored tebe, deset tisuća s tvoje desne strane, ali ti se neće približiti, jer si učinio Gospodina svojim utočištem i prebivalištem. Zaštićeni će biti oni koji žive vrlo blizu Gospodina - ne samo izvana, već i u svojim iskustvima srca. Upravo ovi odabranici imaju jamstvo da će Bog svojim glasnicima dati zapovijed u vezi s njima, tako da noge neće biti udarene o kamen spoticanja, već da će biti nošene, uzdignute više od strane božanski određenih tijela Jehovinih.— Psalam [91](#).

Sjetite se opet Apostolovog jamstva da iako će ovaj dan doći na mnoge "kao tat i zamka" i da ne bi trebali izbjeći zamkama, ipak vjerni neće biti u tami. Sjetite se jamstva našeg Gospodina da, iako se očekuju kušnje i poteškoće koje bi prevarile, kad bi bilo moguće, same izabrane, ipak neće biti moguće prevariti same izabrane. Oni će biti tako bliski u skladnom zajedništvu s velikim Pastirom da će razaznati njegov glas i neće ih prevariti drugi, iz klase Janesa i Jambresa.— [Marko 13:22](#).

Sjetite se i apostolovih riječi: "Uzmite svu bojnu opremu Božju, da se možete oduprijeti u zli dan i, podnijevši sve, održati se." ([Efež. 6:13](#) .) On

oslikava oklop, zaštitu koja bi bila dana određenoj klasi - kacigu, oklop, štit, mač duha. On je izričito naznačio da će te obrane biti osigurane za "zli dan" s kojim će završiti naše doba. Posebno je savjetovao da dok ovaj oklop bude dostupan svim Božjim ljudima i da ga treba imati za stavljanje, ipak samo oni koji će *ga staviti na sebe* će biti sigurno. Zašto tako, pitate se? Mi odgovaramo da je to jedan od Božjih testova kojim će dokazati našu ljubav, našu privrženost, našu odanost prema njemu. Oni s malo ljubavi bit će nemarni u pogledu detalja Božanskog plana vjekova. "Neće imati vremena" istraživati Sveto Pismo. Oni neće biti raspoloženi koristiti sredstva koja će Bog koristiti za osiguranje ovog oružja u ovom zlu danu. Imat će prednost za neku sektašku marku oklopa ili će inzistirati da mora doći iz nekog određenog kraja, ili će odbiti nositi bilo koji oklop koji nisu proizveli za sebe, ili će odbiti pomoć u stavljanju oklopa svjetlosti.

Svi takvi prigovori, možemo biti sigurni, značili bi Gospodinu neloyalnost, svojeglavost, samovolju, nedostatak poniznosti, itd., nespojive s uvjetima njegova "poziva." On traži one koji se ponizuju, i koji rado imaju njegovu Istinu pod svaku cijenu, i čija su srca, dugo izglednjela, gladna i žedna za Istinom, i koji poznaju Pastirov glas, i koji u njegovoj poruci nalaze ono što "zadovoljava njihove čežnje kao što ništa drugo ne bi moglo." Ovi će rado prihvatiti oružje i postavši vjerni učenici učinit će ga svojim - obući će ga. Ovi će se zadržati dok će drugi pasti pored njih.

Oni koji su otpali nakon što su jednom bili djelomično prosvijetljeni, većinom su oni koji nikada nisu pravilno prionuli da spoznaju, razumiju Božanski plan. Njihova neposlušnost riječima Gospodnjim preko apostola, njihovo

zanemarivanje oblačenja oklopa, dokazalo je da nisu iz klase koju Gospodin preferira u sadašnjem "izboru."

S druge strane, ne smije nas ni čuditi da neki, nakon što su oklop nosili, pričali nam osamnaest godina i propovijedali drugima njegovu vrijednost i nužnost, sada bi ga trebali odložiti, takoreći u predvečerje. I sada, dok je Neprijatelj tu i borba u tijeku, oni nas uvjeravaju da se ovaj oklop pokazao nepouzdanim, da su oni sami bili prevareni i da su varali druge i da su ga sada skinuli, zamijenivši ga za novu vrstu vlastite marke i brenda. Žao nam je takvih.

Nedvojbeno je bilo mnogo ljudi u Mojsijevo vrijeme koji se nisu nimalo slagali s njim i njegovim izlaganjima, ali koji su ga puštali na miru i nisu ga ometali. Janes i Jambres, naprotiv, posebno su se suprotstavili Mojsiju i nastojali su obezvrijediti snagu njegovih prezentacija faraonu i Egipćanima, oponašajući *njegova djela do određenog stupnja*. Ne zna se jesu li ova dva čovjeka bili Hebreji ili ne. Njihova se imena nigdje drugdje ne spominju u Svetom Pismu, iako se spominju u židovskom Talmudu, gdje navedena hebrejska imena opravdavaju zaključak da su bili Hebreji koji su se, kako bi se dodvorili faraonu ili povećali vlastitu slavu, odupirali Mojsiju i njegovim prezentacijama Božanske istine, nastojeći poništiti utjecaj potonjega. Nemamo li neke sličnosti u današnjim uvjetima? Ne postoje li neki za koje sveti Ivan kaže da su izašli od nas jer nisu od nas? Ne nastoje li ovi, umjesto da pomognu u djelu Žetve, sada svim silama koje posjeduju suprotstaviti mu se, poništiti ga, omalovažiti njegov utjecaj? Ali sveti Pavao izjavljuje da oni neće daleko stići u ovom protivljenju sve dok se "njihova ludost ne pokaže očitom," kao što je bila Janesova i

Jambresova - njihovim neuspjehom da ometaju Gospodinovo djelo.

Ostavimo takve stvari Gospodinu da ih nagradi i ispravi u svoje vrijeme i na svoj način. Nastojmo strpljivom ustrajnošću u dobročinstvu, odanošću, vjernošću učvrstiti svoj poziv i izabranje.

"NE PLAČITE ZBOG MENE," VEĆ "BDIJTE I MOLITE"

Dajemo izvadak iz pisma upravo primljenog od brata koji je bio aktivan u suprotstavljanju Zavjetu, i naš odgovor, za dobrobit svih naših čitatelja. Drago nam je primijetiti brižnost naših prijatelja punu ljubavi u naše ime i sigurno duboko cijenimo činjenicu da se za nas svakodnevno uzdiže više molitava nego što je vjerojatno ikada bilo primljeno na prijestolju nebeske milosti za bilo koju drugu osobu koja je ikada živjela. Spoznaja o tome stalan nam je izvor snage i ohrabrenja za koje neprestano zahvaljujemo Bogu, spominjući se u svojim molitvama cijeloga njegova dragoga Izraela. Međutim, dragi prijatelji, nemojte postati toliko zaokupljeni mislima i molitvom za nas da biste zanemarili slijediti Učiteljev savjet da također bdijete i molite za sebe.

IZVOD IZ PISMA

- (a.) *Test vjere* - da je ovo vrijeme inspekcije odgođeno;
- (b.) *Test bratske ljubavi* - sklonost da se porazi ili gospodari nad svojim kolegama -slugama;
- (c.) *Test odanosti* - jesti i piti s pijanima, postati pijan kao što Luka kaže.

Brate, da li te testiraju na taj način? Ako je to previše otvoreno ili neugodno pitanje, povlačim ga, ali stvar mi jako pritišće srce, i ako je tako, želim drugima dati do znanja i potaknuti ih na posebnu molitvu u tom smislu.

Odgovorili smo kako slijedi:

DRAGI BRATE KELL:—

Vaša naklonost od 11- tog stiže do mene po povratku. Hvala na riječima opreza i ljubaznosti. Zauziman neobičan položaj, dragi brate - suprotstavljaju mi se babilonske vojske i okružen sam malim društvom prijatelja koji, zbog Istine, imaju svoja osjetila u tolikoj mjeri da ih to čini najkritičnijim ljudima na svijetu. Svijet, tijelo, đavo i Babilon ne trudim se posebno zadovoljiti. Drago mi je što mogu iskoristiti svaku legitimnu priliku da služim i ugodim "braći." Ali ne smijem se čuditi ako im cijelo vrijeme ne uspijem ugoditi svima. Moja odluka stoga jest i odavno je bila da dam sve od sebe da ugodim Gospodinu i da mu prepustim da čuva sve svoje prave ovce od spoticanja od moje nesavršenosti ili zbog vlastite nespretnosti i borbenosti.

Primjećujem vaša tri upita i sa zadovoljstvom vam mogu reći da nijedan od njih nije neugodan. Svojom vjerom, svojom bratskom ljubavlju i mojom odanošću Gospodinu i njegovoj Riječi, ne bih se hvalio, iako se radujem što sam, Božjom milošću, to što jesam u tom pogledu.

Budući da sam i sam imao tako malo problema u vezi s tim, a ipak što su mi draga i dobronamjerna braća često skrenula pozornost na njih, navelo me da filozofiram o toj temi. Moj je zaključak da me ta draga braća osuđuju po sebi i da, poznavajući vlastite kušnje i

poteškoće, suosjećajno pretpostavljaju da sam i ja na sličan način pogođen. Doista, neki od njih jasno su nagovijestili da bi, kad bi zauzeli moj položaj, sigurno bili daleko od svih ovih točaka, i stoga bi se čudili da ja ne budem.

Ne pripisujem sebi zasluge, dragi brate. Imao sam tu sreću da sam rođen s vrlo malim organom samopoštovanja i, kakav god bio moj karakter, sa zadovoljstvom pripisujem svako dobro milosti onoga "koji nas je ljubio i otkupio svojom dragocjenom krvlju."

Žurno vaš brat i sluga u Gospodinu.

ABRAHAMOVE TRI ŽENE

DOPISNIK se usprotivio našoj tvrdnji da je Ketura, Abrahamova treća žena, predstavljala Novi savez, kao što je njegova sekundarna žena, Hagara, predstavljala Savez zakona, a njegova primarna žena, Sara, predstavljala Savez milosti, "Novi Jeruzalem, majku svih nas", majka obećanog potomstva, Izaka, tipa Krista Isusa Glave i Crkve njegovog Tijela, kao što apostol izjavljuje u [Galaćanima 3:29](#); [4:28](#) .

Prigovor je da Ketura nije bila supruga, već konkubina ili sekundarna žena, i da je Abraham imao nekoliko njih, prema [Postanku 25:5,6](#) , gdje čitamo, "Abraham je dao darove sinovima svojih inoča." Nadalje se tvrdi da je Abraham već bio star u vrijeme Izakova rođenja i da je vjerojatno da je imao nekoliko prilježnica dok je Sara još bila živa.

Odgovaramo da uvijek postoji prostor za spekulacije u suprotnosti s jasnim izjavama Svetoga Pisma; tako da će svjetovno mudri i svi koji nemaju vjere u Božanski zapis imati obilje prilika da se spotaknu. Zapis u Svetom Pismu jasno pokazuje da je Abrahamova družica, potpuno priznata kao njegova žena i sunasljednica, bila Sara, a da je njezin sin bio posebno priznat kao Abrahamov nasljednik. Što se tiče Hagare i Keturu, zapis je slično eksplicitan - da su rodile djecu Abrahamu - prva uz Sarin pristanak i kao njezina posebna zastupnica, potonja nakon Sarine smrti. Nije važno hoće li se ove dvije žene nazvati sekundarnim suprugama ili konkubinama i ne trebamo se prepirati oko beznačajnog pitanja. Očito je konkubina naziv koji ponajprije opisuje odnos ovih dviju žena s Abrahamom. I ovo je bilo krajnje ispravno, budući da je bilo očito Božanska namjera, kako je objavio Apostol, da sam Abraham treba biti slika Svemogućeg, Sara slika Abrahamovog Saveza, a njezin sin Izak slika Krista, Mesije, Proroka, Svećenika, Posrednika, Kralja, Suca, preko kojega bi blagoslov Svemogućeg trebao konačno doći do svih obitelji na zemlji. Apostol izvodi ovu sliku pokazujući da je Hagara, robinja ili priležnica, predstavljala Savez zakona, a da je njezino dijete Išmael predstavljalo židovski narod, rođen pod tim Savezom zakona. Apostol pokazuje da oni ne mogu biti istovremeno djeca robinje i djeca slobodne žene. On pokazuje da Židovi, kako bi postali ujedinjeni s Kristom i članovi duhovnog Izaka, nasljednika svega, moraju postati mrtvi za Savez zakona i vjenčati se s Kristom, začeti od Duha Svetoga; inače ne bi mogli imati ni dio ni udio u duhovnom Sjemenu Abrahamovu. Apostol ne prenosi lik i ne izjavljuje da je Keturu simbolizirala Novi

(Zakonski) savez. Vjerujemo da je ovaj propust bio iz Božanske namjere, jer još nije došlo vrijeme da se ova osobina Božanskog programa jasno shvati.

Jedno pak mogu jasno vidjeti svi koji imaju otvorene oči razuma i izvježbana duhovna osjetila, a to je da Izak nije imao dvije majke. Bila je to ista Sara koju je Abraham od početka priznao kao svoju drugu i jedinu punu i pravu ženu, koja je tako dugo bila nerotkinja, ali koja je na kraju rodila Izaka, sjeme obećanja. Slično, Savez Sare, koji je stoljećima bio neplodan, u Prvom došašću našega Gospodina rodio ga je kao praslukovno potomstvo Abrahamovo. Zatim su također Hagara ili Savez zakona i njezino dijete, židovski narod, bili "izbačeni." U apostolovoj slici u [Galaćanima 4:28](#) on predstavlja duhom začete, vjerne pobjednike Crkve, kao članove većeg Izaka, duhovnog sjemena Sarinog saveza. "Mi, braćo, kao što je bio i Izak, djeca smo obećanja." U slici koju nam daje u [Galaćanima 3:29](#), apostol predstavlja Crkvu kao Izakovu zaručnicu i njegovog sunasljednika—sada zaručenu i na kraju doba koja će biti udana za njega, i ući u šator njegove majke— ući u sve blagoslove i prednosti koje posebno pripadaju ovom velikom Savezu koji je Bog sklopio s Abrahamom i koji je potvrdio zakletvom.

Zapis u [Postanku 24:67](#) i [25:1](#) pokazuje da je nakon Sarine smrti Abraham uzeo Keturu za svoju ženu—međutim, ne kao potpuno mjesto Sare kao svoje sunasljednice, kao što je očito označavala riječ *žena* u stara vremena. Bila je prihvaćena kao njegova družica u sekundarnom smislu bez omalovažavanja prve žene Sare i njenog sina Izaka, kojemu je Abraham "dao sve što je imao." Tvrđimo da je Keturu vrlo prikladna figura Novog (Zakona) saveza, kao

što je Hagara bila starog Saveza zakona. Nije Zavjet vezan zakletvom, koji se odnosi na Duhovno sjeme, ono što postaje baštinik svega. Kako Savez Zakona nije bio dio izvornog, već samo njegov dodatak—tako je i Novi savez dodatak Sarinom savezu vezanom zakletvom. Kao što Hagarina i Keturina djeca nisu naslijedila izvorno obećanje, *tako neće biti ni oni koji naslijede Novi savez sunasljednici s onima koji nasljeđuju kao članovi Izaka ili kao njegova nevjesta i sunasljednik.*

Stoga poričemo da je moguće da bilo tko bude logično, istinito ili biblijski dijete dva saveza ili dvije majke u isto vrijeme. A s druge strane, ističemo razumnost prijedloga da ako je Savez zakona bio predstavljen kao majka i supruga prilježnica, Novi (Zakon) savez, da zauzme njezino mjesto, također bi se trebao logično pojaviti kao žena prilježnica. Također pozivamo na pozornost svih što riječ "Novi" implicira, kao što sugerira Apostol, da je drugi postao star i spreman nestati. Nije nestao izvorni Savez vezan zakletvom, već Savez zakona. Stoga Novi savez nije zauzeo mjesto izvornog ili Sarinog saveza, već će zauzeti mjesto starog Saveza zakona kao Novi (Zakon) Savez pod novim Posrednikom, nadređenim Mojsiju.— Djela 3: [22,23](#).

Postavlja se pitanje, nije li naš Gospodin bio dijete ili sjeme dvaju Saveza ili dviju majki,

budući da čitamo da je "rođen pod Zakonom (Hagara) Savezom" i Apostol uči da je on bio Sjeme izvornog ili *Sare Saveza*?

Odgovaramo, Ne! Da se naš Gospodin Isus samo držao Saveza zakona i da nije posvetio svoj život, da ga nije žrtvovao, mogao bi tako imati vječni život kao zemaljsko biće. Tada bi uistinu mogao tvrditi da je Abrahamovo potomstvo i nasljednik svih zemaljskih stvari. Ali, onda, on nije mogao biti *obećano* sjeme; jer je obećano sjeme trebalo "blagosloviti sve obitelji na zemlji" — što implicira uskrsnuće mrtvih. Ova *spособnost blagoslova* mogla bi pripadati našem Gospodinu ne držanjem Zakona i postajanjem Hagarinim divnim sinom, već žrtvovanjem svih zemaljskih *blagoslova* ponuđenih Hagarskim savezom, prihvaćanjem *umjesto toga* duhovnih prednosti Sarinog saveza. Imajmo jasno na umu da nije bio "čovjek Isus," već "novo stvorenje" Isus koji je postao baštinik svega i koji živi da blagoslovi Izrael i sve narode. Slično samo oni vjernici koji su postali Nova stvorenja, začeti od Duha Svetoga, članovi su velikog Proroka, Svećenika, Kralja, Posrednika i Suca kojega Bog sada podiže kao Abrahamovo Potomstvo da blagoslovi svijet.